

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155

e-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 20.12.2012
Č.j.: MK 79125/2012/OPP
Sp. zn.: MK-S 3115/2012 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako příslušný odvolací orgán, **rozhodlo** dle rozsudku Městského soudu v Praze, č.j. **10 A 85/2012 - 45-48** ze dne 7.11.2012, kterým byla **zrušena rozhodnutí** Ministerstva kultury ze dne 19.3.2012, č.j. **MK 16829/2012 OPP, sp.zn. MK-S 3116/2012 OPP, a ze dne 19.3.2012, č.j. MK 16659/2012 OPP, sp.zn. MK-S 3115/2012 OPP**, a věc vrácena Ministerstvu kultury k dalšímu řízení, o **odvolání** jediného účastníka řízení (dále též „žalobkyně“) do rozhodnutí Národního památkového ústavu, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01, Praha 1 - Malá Strana (dále jen „NPÚ“) č.j. **NPÚ-302/13756/2012 OPP ze dne 21.2.2012, a č.j. NPÚ-302/16717/2012 ze dne 27.2.2012,**

t a k t o:

Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), se rozhodnutí NPÚ č.j. **NPÚ-302/13756/2012 ze dne 21.2.2012, a č.j. NPÚ-302/16717/2012 ze dne 27.2.2012, r u š í a věc vrací k novému projednání NPÚ.**

Odůvodnění

Dle usnesení Ministerstva kultury č.j. MK 79125/2012 OPP ze dne 20.12.2012 došlo ke spojení řízení uvedených ve výroku rozhodnutí

Žalobkyně se žalobou, podanou Městskému soudu v Praze dne 22.5.2012, domáhala zrušení obou rozhodnutí povinného subjektu, a to č.j. **NPÚ-302/13756/2012 ze dne 21.2.2012, a č.j. NPÚ-302/16717/2012 ze dne 27.2.2012**, o odmítnutí žádosti žalobkyně o poskytnutí informace podle ust. § 3 odst. 3 InfZ. Městský soud v Praze ve věci rozhodl na základě shodného návrhu účastníků, tj. žalobkyně i Ministerstva kultury.

V rozsudku č.j. 10 A 85/2012 - 45-48 se uvádí, že soudu je z úřední činnosti známo, že např. k lednu tohoto roku evidoval soud 119 soudních sporů vedených k žalobě PhDr. Hany Pavlů jako fyzické osoby, k žalobě odborové organizace, jejímž jménem jedná PhDr. Pavlů. Šlo taktéž o více než 100 soudních sporů, v převážné většině jde o spory dle InfZ, kdy většinovým žalovaným je NPÚ. V současné době je žalobkyně (resp. O.PO.RA) účastníkem 42 neskončených řízení před Městským soudem v Praze, kde žalovaným je až na výjimky Ministerstvo kultury a NPÚ a spory se ve většině

případů týkají poskytování informací podle InfZ, či jejich nečinnosti v těchto řízeních, přičemž předmětem žádosti žalobkyně bývají vesměs otázky, které se netýkají činnosti odborové organizace ani nemají vztah k životní sféře žalobkyně jako fyzické osoby v některých případech se dají označit za zjevné šikanózní jednání. Např. ve věci sp. zn. 5 Ca 23/2005 (NSS č.j. 6 As 58/2006-84) byl předmětem práva na informaci dotaz žalobkyně na to, kdo hrabal listí v hradním parku na Bouzově v listopadu 2004, ač tak dle názoru žalobkyně činit neměl, a kdo nehrabal listí, ač tak dle jejího náhledu měl, a dále na složení zdícího materiálu při opravě mostu na hradě (srov. též sp. zn. 7 Ca 216/2008, 10 A 7/2011).

Ve věcech sp.zn. 5 Ca 40/2008 a 5 Ca 41/2008 Nejvyšší správní soud rozhodnutí o kasačních stížnostech spojil ke společnému řízení a rozsudky ze dne 31.8.2009, č.j. 8 As 49/2009-113, resp. 8 As 51/2009-124, kasační stížnosti zamítl. V odůvodnění uvedl: „*Nejvyšší správní soud především konstatuje, že v soudním řízení je zpravidla společný zájem účastníků i soudu postupovat k meritornímu vyřízení věci. Jinými slovy, neplatí, že cesta je cíl ...*“

Žalobkyně, jak uvedeno výše, svým chováním jinak právem dovoleným, sleduje vyvolání soudní pře, a to v některých případech s vědomím, že toto řízení ve svém důsledku k poskytnutí informace nijak nepřispěje. **Dle názoru soudu se v těchto případech jedná o výkon práva, ale s ohledem na okolnosti o výkon práva závadný.**

Městský soud rovněž připomíná že i Ústavní soud uvedl ve svém usnesení ze dne 13.10.2011 sp. zn. ÚS 2800/09, že „*materiálně se stěžovatelka jeví jako účelový nástroj veskrze litigiózního (sudičského) postupu*“ své předsedkyně, jež jejím prostřednictvím vede bezpočet soudních sporů často, ani vzdáleně nesouvisejících s pracovní právními vztahy zaměstnanců správ památkových objektů. Tato skutečnost je patrná nejen ze spisového materiálu v projednávané věci, ale i ze zhruba pěti desítek neopodstatněných podání, jež byla u Ústavního soudu učiněna stěžovatelkou, její právní předchůdkyní či osobně PhDr. Hanou Pavlů. Dle usnesení Ústavního soudu ze dne 18.12.2002 sp. zn. III. ÚS 156/02: „*Právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu. Zaručuje je stát. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti.*“

Šikanózní výkon práva žalobkyně se projevuje i v nyní projednávané věci. U povinného subjektu byla žalobkyní dne 7.2.2012 podána žádost týkající se evidence mobiliárních fondů uložených nebo umístěných v prostoru jmenovitě uvedených nemovitých kulturních památek a pomocného fondu „Centrální depozitář“ a podrobnými informacemi o složení („kolik kusů inventárních jednotek, kterého druhu je“). **Aniž by soud předjímal posouzení důvodnosti žádosti, k čemuž je příslušný ponejprv žalovaný, je patrné, že žádané informace zjevně nemají souvislost s právní sférou žalobkyně a v žádosti o jejich poskytnutí nelze spatřovat „prostředek účasti na politickém životě státu“ (nález sp. zn. III. US 156/02).**

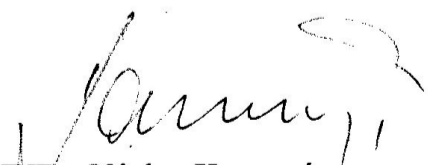
Ministerstvo kultury je vázáno právním názorem soudu.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo kultury rozhodlo, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze odvolat.

JUDr. Václav Karmazín
vedoucí právního oddělení
odboru památkové péče Ministerstva kultury